

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 866

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 decembrie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
248.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor	2	
913.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor	2	
★			
250.	— Lege pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională	3	
915.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională	3	
★			
251.	— Lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	4	
916.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	4	
★			
255.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârștnice	5	
920.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârștnice	5	
★			
257.	— Lege privind transmiterea unor terenuri din domeniul privat al statului și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila		6
922.	— Decret pentru promulgarea Legii privind transmiterea unor terenuri din domeniul privat al statului și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila.....		7
★			
892.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Deciziei Consiliului European 2011/199/UE din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro		7
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
55.	— Hotărâre cu privire la Cartea verde a Comisiei Europene intitulată „Consolidarea încrederii reciproce în spațiul judiciar european — o Carte verde privind aplicarea legislației UE referitoare la detenție în cadrul justiției penale” — COM (2011) 327 final.....		8–11
56.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.084/2006 — COM (2011) 612 final		12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.204.	— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Metropolitane de Transport București		13–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 3 octombrie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Înființarea, organizarea și funcționarea caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor se realizează în baza prevederilor referitoare la asociații din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Casele de ajutor reciproc ale pensionarilor au ca scop principal sprijinirea membrilor lor prin acordarea de împrumuturi rambursabile, ajutoare nerambursabile și ajutoare pentru acoperirea unor cheltuieli cu înmormântarea foștilor membri, precum și prin prestarea serviciilor accesibile tuturor membrilor săi.”

3. La articolul 8, literele a)–c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) organizarea de activități culturale, artistice, turistice și de agrement, folosind mijloace de transport proprii sau închiriate;

b) prestarea de servicii, contra unor tarife reduse, pentru membrii caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor și membrii de familie aflați în întreținerea acestora, folosind munca unor pensionari, membri ai casei respective;

c) organizarea de magazine pentru desfacerea de produse alimentare la prețuri de achiziție, administrarea de case de odihnă și tratament, organizarea de ateliere pentru repararea de diverse obiecte electrocasnice, îmbrăcăminte, încălțăminte, tâmplărie și altele;”

4. La articolul 8, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) prestarea unor servicii medicale contra unor tarife reduse care să acopere cheltuielile materiale și salariile personalului specializat, în cadrul cabinetelor medicale și stomatologice individuale care funcționează potrivit legilor în vigoare.”

Art. II. — Legea nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 3 octombrie 2002, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 decembrie 2011.
Nr. 248.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2011.
Nr. 913.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului
nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace,
ale personalului din sectorul de apărare națională,
ordine publică și siguranță națională

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Punctul I „Norme de hrană comune” al anexei nr. 1 „Norme de hrană ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în timp de pace” la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 9 aprilie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Norma de hrană nr. 8 va avea următorul cuprins:**
„Norma de hrană nr. 8 4.462 calorii om/zi”.
2. **Norma de hrană nr. 13 se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 decembrie 2011.
Nr. 250.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea anexei nr. 1
la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile
de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul
de apărare națională, ordine publică și siguranță națională

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2011.
Nr. 915.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008
privind ajutorul public judiciar în materie civilă**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Ajutorul public judiciar se poate acorda, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6. Valoarea ajutorului public judiciar acordat, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6 lit. a)–c), nu poate depăși, în cursul unei perioade de un an, suma maximă echivalentă cu 10 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 5 decembrie 2011.

Nr. 251.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public
judiciar în materie civilă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2011.

Nr. 916.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea Legii nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea
Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 8 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, litera i) va avea următorul cuprins:

„i) informează semestrial și ori de câte ori este nevoie pe Președintele României, pe primul-ministru, conducerile organelor administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției sociale, prefectii și primarii, precum și conducerile celor două Camere ale Parlamentului în legătură cu aspecte ce privesc riscurile și situația de criză în care se găsesc unele persoane vârstnice;”.

2. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Membrii comisiei permanente a Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice reprezintă persoanele prevăzute la art. 5 lit. b) și c), astfel încât organizațiile centrale reprezentative ale pensionarilor să aibă în mod obligatoriu câte un reprezentant.”

3. La articolul 19, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Comisia permanentă asigură conducerea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice în intervalul dintre ședințele plenului și adoptă hotărâri cu majoritate calificată de voturi, urmând ca acestea să fie ratificate ulterior de către plen.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 decembrie 2011.

Nr. 255.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 16/2000
privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului
Național al Persoanelor Vârstnice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2011.

Nr. 920.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind transmiterea unor terenuri din domeniul privat al statului și din administrarea
Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani
și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 31 alin. (2) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă transmiterea unor terenuri situate în comuna Chiscani, județul Brăila, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul privat al statului și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila, în vederea

constituirii/reconstituirii dreptului de proprietate privată al persoanelor îndreptățite.

(2) Schimbarea destinației terenurilor prevăzute la alin. (1) este interzisă și se sancționează conform legii.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 3. — Anexa nr. 3 la Legea nr. 45/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 decembrie 2011.
Nr. 257.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenurilor care se transmit din domeniul privat al statului și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila

Locul unde sunt situate terenurile care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit terenurile	Persoana juridică la care se transmit terenurile	Datele de identificare a terenurilor	Caracteristicile tehnice ale terenurilor	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului
Comuna Chiscani, județul Brăila	Statul român — din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila	Comuna Chiscani, județul Brăila, în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila	Tarlaua 91/ parcela 569	Terenuri în suprafață totală de 0,8282 ha, categoria de folosință curți-construcții	115555

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind transmiterea unor terenuri din domeniul privat al statului și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind transmiterea unor terenuri din domeniul privat al statului și din administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Brăila în domeniul privat al comunei Chiscani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Chiscani, județul Brăila, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2011.
Nr. 922.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Deciziei Consiliului European 2011/199/UE din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 222 din 2 noiembrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Decizia Consiliului European 2011/199/UE din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 2 decembrie 2011.
Nr. 892.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****cu privire la Cartea verde a Comisiei Europene intitulată „Consolidarea încrederii reciproce în spațiul judiciar european — o Carte verde privind aplicarea legislației UE referitoare la detenție în cadrul justiției penale” — COM (2011) 327 final**

Având în vedere Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări nr. XIX/513 din 15 noiembrie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La punctele 3—6 din Cartea verde a Comisiei Europene „Consolidarea încrederii reciproce în spațiul judiciar european — o Carte verde privind aplicarea legislației UE referitoare la detenție în cadrul justiției penale”, punctul de vedere al Senatului este următorul:

I. La punctul 3 „Relația dintre instrumentele de recunoaștere reciprocă și detenție”, subpunctul 3.5 — „Punere în aplicare”, răspunsurile la întrebările 1—3 sunt:

„1) *Etapa preprocesuală*: Care sunt alternativele la arestarea preventivă, altele decât detenția? Aceste măsuri sunt funcționale? Este posibil ca alternativele la arestarea preventivă să fie promovate la nivelul Uniunii Europene? În caz afirmativ, în ce mod?”

a) Pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinutului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei, Codul de procedură penală din România instituie două măsuri alternative principale la arestul preventiv: obligarea de a nu părăsi localitatea și obligarea de a nu părăsi țara. Din perspectiva dispozițiilor noului Cod de procedură penală, măsurile neprivative de libertate, alternative la arestarea preventivă, sunt eliberarea provizorie sub control judiciar, sub control judiciar pe cauțiune și arestul la domiciliu. Orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu fapta săvârșită, cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată.

b) Da, măsurile sunt funcționale și sunt utilizate în mod curent de către instanțe. Alegerea măsurii ce urmează a fi luată se face ținându-se seama de scopul acesteia, de gradul de pericol social al infracțiunii, de sănătatea, vârsta, antecedentele și alte situații privind persoana față de care se ia măsura.

c) În completarea instrumentelor deja adoptate, precum ordinul european de supraveghere și decizia-cadru privind probațiunea, se apreciază că poate fi adoptată o directivă care să instituie standarde minime de drept procesual penal, inclusiv sub aspectul acestor măsuri alternative la arestul preventiv. Aceste norme trebuie corelate cu existența unor măsuri adecvate privind prevenirea și combaterea fenomenului infracțional, pentru atingerea dezideratului Uniunii Europene de a oferi cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne, în interiorul căruia să se asigure libera circulație a persoanelor.

„2. *Etapa postprocesuală*: Care sunt cele mai importante măsuri alternative la pedeapsa cu închisoarea (de exemplu, activitatea în folosul comunității sau eliberarea condiționată) în sistemul legislativ din țara dumneavoastră? Aceste măsuri sunt funcționale? Este posibil ca eliberarea condiționată sau alte măsuri alternative la detenție să fie promovate la nivelul Uniunii Europene? În caz afirmativ, în ce mod?”

a) Potrivit Codului penal, pedeapsa amenzii este singura alternativă la pedeapsa închisorii sau a detenției pe viață.

Alternativele prevăzute la stabilirea sau executarea pedepsei închisorii sunt:

- (i) suspendarea condiționată a executării pedepsei, care se poate dispune, cu impunerea unui termen de încercare, dacă sunt întrunite anumite condiții stabilite de lege;
- (ii) suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, care urmărește îndreptarea și reintegrarea socială a persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii, a căror pedeapsă a fost grațiată total prin lege și se instituie dacă sunt întrunite anumite condiții stabilite de lege;
- (iii) executarea pedepsei la locul de muncă, atunci când condamnatul este obligat să îndeplinească toate îndatoririle la locul de muncă, corelativ cu limitarea unor drepturi care îi revin conform legii.

Instanța poate dispune și liberarea condiționată a persoanei condamnate la pedeapsa închisorii sau a detenției pe viață, în cazul îndeplinirii condițiilor cerute de lege, printre care și executarea unei fracții minime din pedeapsa aplicată.

În noul Cod penal sunt prevăzute avertismentul, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei și suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Se mențin dispozițiile referitoare la amendă, ca fiind singura alternativă la pedeapsa privativă de libertate, precum și în ceea ce privește liberarea condiționată.

Fiecărei sancțiuni din cele menționate anterior îi sunt asociate o serie de obligații în sarcina făptuitorului, amintind în acest sens munca în folosul comunității, care nu este o sancțiune de sine stătătoare în viitoarea legislație.

b) Deși nu există până în momentul de față studii de specialitate care să ne poată oferi un răspuns cât mai exact la

această întrebare, măsurile sunt utilizate în mod curent de către instanțe.

În ceea ce privește suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, având în vedere datele deținute de instituțiile abilitate, în acest moment, putem spune că această măsură este funcțională. În timp, judecătorii au început să aibă încredere în activitatea serviciilor de probațiune, iar numărul persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat această măsură demonstrează acest lucru.

Cu titlu de exemplu putem menționa faptul că în anul 2000 au existat 924 de persoane supravegheate, în 2004 numărul acestora a crescut la 4.471, iar în momentul de față există un număr de 11.380 de persoane aflate sub supraveghere. În toată această perioadă de timp, consilierii de probațiune au urmat cursuri de pregătire profesională, unde au fost învățați cum să lucreze cu persoanele aflate sub supraveghere, precum și modalitatea de a folosi instrumentele și metodele de intervenție moderne, cum ar fi anumite programe structurate de lucru cu infractorii. Se impune efectuarea unui studiu în vederea stabilirii ratei de recidivă în rândul persoanelor care au fost în evidența serviciilor de probațiune și și-au finalizat termenul de încercare, precum și a potențialelor cauze și indicatori cu privire la fenomenul recidivei.

c) Promovarea la nivel european a măsurilor alternative la pedeapsa închisorii ar putea fi orientată mai degrabă către un proces de introducere progresivă a acestor măsuri alternative, decât către promovarea lor ca măsuri *per se*. Astfel, orice parteneriat care se încheie la nivelul Uniunii Europene trebuie să țină cont, în principal, de realitățile statului unde urmează a fi implementate măsurile alternative pedepsei privative de libertate. Recomandăm realizarea unei evaluări prealabile a regiunii europene unde se intenționează instituirea unor astfel de măsuri, pentru a putea construi o imagine de ansamblu și pentru a se identifica atât necesitățile în domeniu, cât și oportunitățile oferite de alte state cu experiență în acest domeniu.

Considerăm că, pentru o aplicare corespunzătoare a instrumentelor privind recunoașterea reciprocă în această materie, este foarte important ca toate statele membre să depună eforturi în acest sens. Ar fi în sprijinul tuturor statelor membre să se cunoască sancțiunile neprivative de libertate, atât din punct de vedere legislativ, cât și din punct de vedere al modalității efective în care acestea se aplică în practică, la nivelul fiecărui stat membru în parte. În acest sens, considerăm că proiectele de *twinning* sau orice alte proiecte bilaterale ar aduce o valoare adăugată în această materie.

Având în vedere circulația tot mai mare a persoanelor între statele membre încurajăm, în mod deosebit, sub umbrela Conferinței Europene Permanente de Probațiune și/sau în cadrul unor proiecte bilaterale, crearea unor baze de date comune pentru serviciile de probațiune, cursuri comune de pregătire profesională a personalului de probațiune, elaborarea unor studii comparative privind legislația și practicile în domeniul probațiunii din diferite jurisdicții.

„3) Care este opinia dumneavoastră privind modul în care condițiile de detenție pot afecta funcționarea corespunzătoare a Mandatului european de arestare (MEA)? Care este opinia dumneavoastră privind funcționarea Deciziei-cadru privind transferul deținuților?”

a) În România Decizia-cadru privind mandatul european de arestare a fost transpusă în Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, și se aplică de la 1 ianuarie 2007. În cadrul runde a patra a evaluărilor reciproce cu privire la mandatul european de arestare și la procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene, aprecierea a fost una pozitivă.

Considerăm că toate statele membre asigură standarde minime care permit aplicarea Deciziei-cadru privind mandatul european de arestare. Cu toate acestea, condițiile de detenție ar putea afecta aplicarea Deciziei-cadru privind mandatul european de arestare, numai în măsura în care acestea nu ar permite predarea efectivă a persoanei solicitate. Problema ar putea apărea în cazul unui eventual refuz de predare în baza unui mandat european de arestare. Într-o astfel de situație se pot crea premisele realizării unor aprecieri *a priori* asupra unui întreg sistem, respectiv asupra condițiilor de detenție dintr-o țară, și nu doar în legătură cu acel caz concret, izolat. Însă aceste aspecte generale, referitoare la cadrul juridic și instituțional al unui stat membru pe această problematică, ar trebui să fie dincolo de orice îndoială, deoarece au făcut practic obiectul unei evaluări preaderare. Având în vedere posibilitatea apariției unor precedente periculoase, care pot conduce la o subminare a aplicabilității principiului recunoașterii reciproce la nivelul Uniunii Europene, considerăm necesară analizarea cu atenție a acestor aspecte.

În cazul în care, începând cu luna decembrie 2011, se va pune în aplicare Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană, unele sisteme penitenciare se vor putea confrunta cu un deficit și mai mare al locurilor de deținere.

În acest context se poate aprecia ca fiind discutabilă eliminarea cerinței ca persoana condamnată să fie obligată să consimtă la transfer, întrucât nu se vor putea oferi garanții în ceea ce privește asigurarea condițiilor materiale necesare de cazare, cum ar fi un pat individual.

Un acces mai mare la informații privind condițiile din închisori și sistemele de justiție penală din celelalte state oferă persoanelor arestate/condamnate posibilitatea luării unei decizii privind schimbarea locului de deținere în cunoștință de cauză.

Acest gen de informații, care cuprinde și indicele de aglomerare a penitenciarelor din statele pentru care se pot formula opțiuni, generează o uniformizare a efectivelor de persoane private de libertate, dictată chiar de propriile interese ale solicitanților. Astfel, se pot evita situațiile în care persoana privată de libertate ar fi obligată să suporte condițiile oferite de sistemul de detenție dintr-o țară ale cărei limite obligatorii, necesare și suficiente, pentru executarea unui mandat european de arestare să fie discutabile din anumite puncte de vedere.

b) În ceea ce privește funcționarea Deciziei-cadru privind transferul persoanelor private de libertate menționăm că, întrucât aceasta nu este încă în vigoare, nu deținem informații referitoare la modalitatea în care aceasta funcționează în relația cu condițiile de detenție. România are însă o cauzistică bogată în aplicarea Convenției Consiliului Europei asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983. Practic, această convenție este instrumentul legal

aplicabil la acest moment între România și celelalte state membre ale Uniunii Europene. În general, condițiile de detenție nu au fost invocate în fața autorităților române ca un motiv pentru care s-a cerut transferarea, nici în situația în care România a fost stat de executare, nici în situația în care România a fost stat de condamnare. În fapt, reintegrarea socială în statul de origine este principalul motiv invocat de persoanele care doresc să fie transferate din sau în România.

II. La punctul 4 „Aspecte privind arestarea preventivă”, subpunctul 4.2 „Reexaminarea periodică a temeiurilor care stau la baza arestării preventive/perioadelor legale maxime”, răspunsurile la întrebările 4—7 sunt:

„4) Există obligația eliberării unei persoane învinuite, în afara cazului în care există motive majore pentru reținerea acesteia în arest preventiv. În ce mod este aplicat acest principiu în sistemul juridic din țara dumneavoastră?”

Potrivit legislației române în vigoare, arestul preventiv reprezintă cea mai severă măsură de prevenție ce poate fi luată împotriva unei persoane, față de care există indicii temeinice că a săvârșit o infracțiune.

Această măsură poate înceta de drept sau poate fi înlocuită, pe parcursul urmăririi penale ori a desfășurării procesului penal, cu obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara, dacă se constată că motivele ce au determinat arestarea preventivă nu mai există.

În sistemul judiciar român, atunci când măsura preventivă a fost luată cu încălcarea prevederilor legale sau când nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii preventive, aceasta trebuie revocată din oficiu ori la cerere, dispunându-se, în cazul reținerii și arestării preventive, punerea în libertate a învinuitului sau inculpatului.

De asemenea, în cazul în care măsura preventivă a fost luată în cursul urmăririi penale, de instanță sau de procuror, organul de cercetare penală are obligația să îl informeze de îndată pe procuror despre schimbarea sau încetarea temeiurilor care au motivat luarea măsurii preventive.

Procurorul sau instanța care, în cursul urmăririi penale, a luat măsura preventivă poate sesiza instanța sau, după caz, dispune înlocuirea ori revocarea măsurii dacă se apreciază că informațiile primite de la organul de cercetare penală justifică acest lucru.

În cazul în care, pe baza actelor medicale, se constată că persoana arestată preventiv suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Administrației Naționale a Penitenciarelor, administrația locului de deținere dispune efectuarea tratamentului sub pază permanentă în rețeaua medicală a Ministerului Sănătății.

Motivele care au determinat luarea acestei măsuri sunt comunicate de îndată procurorului, în cursul urmăririi penale, sau instanței de judecată, în cursul judecății.

Atât prin actualul Cod de procedură penală, cât și de *lege ferenda* noul Cod de procedură penală sunt stabilite foarte clar aspectele legate de procedura reparării pagubei materiale sau a daunei morale în caz de eroare judiciară, de privare ori restrângere nelegală de libertate. Astfel, sunt stabilite persoanele care au prerogativa stabilirii producerii acestor erori, modul de stabilire a întinderii reparației la care are dreptul persoana care a avut de suferit pe nedrept, precum și modul de acordare a acestei reparații.

„5) Diferența dintre practicile statelor membre din punct de vedere al normelor privind (a) durata maximă legală a arestului preventiv și (b) regularitatea reexaminării măsurii privind arestul preventiv poate avea un impact negativ asupra încrederii reciproce. Care este opinia dumneavoastră? Care este modul optim prin care se poate reduce perioada de arest preventiv?”

a) Senatul consideră că diferența dintre practicile statelor membre cu privire la normele privind durata maximă legală a arestului preventiv și regularitatea reexaminării măsurii privind arestul preventiv este susceptibilă să creeze un impact negativ asupra încrederii reciproce. Totuși, nu se creează disfuncționalități majore în relațiile și încrederea reciprocă între statele membre, deoarece Uniunea Europeană întemeiază spațiul de libertate, securitate și justiție pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță și justiție. Toate statele membre ale Uniunii Europene sunt și membre ale Consiliului Europei și au semnat Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, astfel încât acestea respectă prevederile Cartei, ale Curții Europene a Drepturilor Omului și principiile de interpretare stabilite de Curtea de la Strasbourg, în materia arestării preventive.

b) La o evaluare de ansamblu, reducerea duratei arestării preventive, indiferent dacă este sau nu stabilită o durată maximă a acestei măsuri în legislația națională, se poate realiza prin crearea unor proceduri judiciare caracterizate prin celeritate, care să garanteze inculpatului judecarea cauzei sale într-un termen rezonabil, în conformitate cu principiile unui stat de drept.

De exemplu, în octombrie 2010, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 202 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, în baza căreia instanța de judecată, pentru judecarea procesului, poate stabili termene scurte chiar și de la o zi la alta sau dispune citarea prin orice mijloace de comunicare.

Considerăm oportună adoptarea unei directive a Parlamentului European și a Consiliului, în temeiul art. 82 alin. (2) și art. 82 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care să instituie standarde minime în materie.

„6) Instanțele pot emite un mandat european de arestare pentru a asigura returnarea unei persoane căutate pentru a fi supusă judecății, care a fost eliberată și căreia i s-a permis returnarea în țara sa de origine, în loc să fie plasată în arest preventiv. Judecătorii recurg deja la această posibilitate? Dacă da, în ce mod?”

Da, această posibilitate este deja utilizată, în cazul în care persoanele arestate preventiv și ulterior puse în libertate se sustrag urmăririi penale sau judecății.

România nu a transpus încă Decizia-cadru a Consiliului privind ordinul european de supraveghere judiciară în etapa premergătoare judecării din cadrul procedurilor penale între statele membre ale Uniunii Europene. Datorită acestui fapt, instanțele române pot fi încă reticente să pună în libertate sub control judiciar sau pe cauțiune un cetățean străin, cu atât mai mult cu cât România nu este parte la Convenția Consiliului Europei privind supravegherea persoanelor condamnate cu suspendarea condiționată sau eliberate condiționat.

De aceea, sunt rare cazuri când se emite un mandat european de arestare pentru persoane care se sustrag de la

obligațiile impuse prin punerea în libertate sub control judiciar sau pe cauțiune. Cel mai adesea mandatele europene de arestare sunt emise în cazul unor persoane judecate, care se sustrag de la urmărire sau judecată pe teritoriul unui alt stat membru, caz în care se emite un mandat de arestare preventivă intern în lipsă, în baza căruia se emite mandatul european de arestare.

„7) Ar fi util să existe norme europene minime privind perioadele maxime de arest preventiv și să se reexamineze periodic aceste cazuri de arest preventiv în vederea îmbunătățirii încrederii reciproce? Dacă da, cum se poate realiza cel mai bine acest lucru? Ce alte măsuri ar putea reduce perioada de reținere în arest preventiv?”

Senatul consideră că ar fi util să existe norme europene minime privind perioadele maxime de arest preventiv și să se reexamineze periodic aceste cazuri de arest preventiv, având în vedere creșterea criminalității transfrontaliere și implicit necesitatea unei eficiente cooperări judiciare internaționale.

În România arestul preventiv încetează de drept și atunci când durata arestării a atins jumătatea maximului pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea care face obiectul învinuirii, mai înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare în primă instanță.

Considerăm oportună adoptarea unei directive a Parlamentului European și a Consiliului, în temeiul prevederilor art. 82 alin. (2) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care să instituie standarde minime în materie.

Un alt mod de a reduce detenția preventivă este scurtarea duratei procedurilor judiciare.

III. La punctul 5 „Aspecte privind copiii”, răspunsul la întrebarea 8 este:

„8) Există măsuri specifice alternative la detenție care ar putea fi aplicate în legătură cu copiii?”

În România minorii sub 14 ani nu răspund penal, iar cei între 14 și 16 ani răspund penal doar dacă se dovedește că au săvârșit fapta cu discernământ.

Codul penal român prevede o serie de măsuri neprivative de libertate: mustrarea și libertatea supravegheată. Măsurile privative de libertate sunt internarea într-un centru de reeducare și internarea într-un centru medical-educativ.

În noul Cod penal, măsurile educative pentru infractorii minori sunt: stagiul de formare civică, supravegherea, consemnarea la sfârșit de săptămână și asistarea zilnică. Coordonarea tuturor acestor măsuri se realizează de către serviciul de probațiune cu implicarea și a altor instituții și organizații, precum și a familiei.

IV. La punctul 6 „Condițiile de detenție”, subpunctul 6.2 „Monitorizarea de către statele membre a condițiilor de detenție”, răspunsul la întrebarea 9 este:

„9) Cum poate fi promovată mai bine de către statele membre monitorizarea condițiilor de detenție? Cum ar putea fi încurajate administrațiile penitenciarelor de către UE de a se organiza într-o rețea și de a institui cele mai bune practici?”

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 noiembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 29 noiembrie 2011.
Nr. 55.

a) Sistemul penitenciar românesc, începând cu anul 2010, monitorizează cauzele Curții Europene a Drepturilor Omului aflate pe rol, cât și cele pronunțate în defavoarea statului român, informațiile fiind utilizate în vederea armonizării cadrului legal execuțional penal intern cu standardele europene impuse.

Considerăm că, la nivelul sistemului european, este necesară identificarea unor indicatori relevanți care să reflecte modul de aplicare a normelor europene de detenție. După stabilirea indicatorilor, pentru realizarea unei imagini de ansamblu, țările membre trebuie să completeze datele solicitate. De comun acord, în urma desfășurării unor întâlniri, se poate stabili un mecanism de raportare. În acest sens, apreciem că este necesar să se stabilească persoane de contact/de legătură de către fiecare loc de deținere, cu atribuții în culegerea și transmiterea informațiilor necesare.

b) La realizarea acestor deziderate, considerăm că ar putea contribui și instituirea unui mecanism de evaluare reciprocă, precum și crearea unei rețele europene de cooperare între administrațiile penitenciare naționale, care să aibă ca atribuții, printre altele, elaborarea unor ghiduri pentru asigurarea interpretării unitare a standardelor în domeniul tratamentului persoanelor private de libertate și al condițiilor de detenție și organizarea de schimburi de bune practici între statele membre.

De asemenea, datele centralizate la nivelul Consiliului Europei și comunicarea bunelor practici în domeniu pot constitui repere pentru îmbunătățirea legislației naționale în scopul armonizării ei cu aceea aplicată de celelalte state europene.

V. La punctul 6 „Condițiile de detenție”, subpunctul 6.3 „Norme europene privind penitenciarele”, răspunsul la întrebarea 10 este:

„10) În ce mod s-ar putea promova mai bine activitatea Consiliului Europei și a statelor membre în eforturile lor de a pune în practică norme de detenție corespunzătoare?”

La nivelul birourilor de informare care funcționează în statele membre se pot desemna persoane care monitorizează aplicarea normelor de detenție, informând în acest sens Consiliul Europei. Datele și informațiile obținute pot fi centralizate, analizate și diseminate către miniștrii de resort din statele membre.

Considerăm că regulile penitenciare europene trebuie să fie distribuite de administrațiile penitenciare și/sau ministerele de resort la fiecare loc de detenție și să fie organizate sesiuni de formare profesională pentru personalul penitenciar și autoritățile judiciare și de poliție.

De asemenea, considerăm că ar fi necesară și utilă elaborarea unor ghiduri pentru asigurarea interpretării unitare a standardelor în domeniul tratamentului persoanelor private de libertate și al condițiilor de detenție, dar și inițierea unor schimburi de bune practici între statele membre.

Art. 2. — Opinia Senatului, cuprinsă în prezenta hotărâre, se transmite către Comisia Europeană și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**cu privire la propunerea de regulament
al Parlamentului European și al Consiliului
privind Fondul de coeziune și de abrogare
a Regulamentului (CE) nr. 1.084/2006 —
COM (2011) 612 final**

Având în vedere Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/311 din 23 noiembrie 2011,

în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.084/2006 respectă atât principiul subsidiarității, cât și principiul proporționalității, definite la art. 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Cu toate acestea, în urma analizării fondului propunerii și în perspectiva negocierilor care se vor desfășura, Senatul subliniază următoarele aspecte:

a) este importantă propunerea de către Comisia Europeană a unei metodologii echitabile și transparente de stabilire a sumelor care vor fi transferate din suma alocată fiecărui stat membru din Fondul de coeziune, avându-se în vedere implicarea acestora în lista de proiecte propusă în anexa la regulamentul privind Facilitatea „Conectarea Europei”, care ulterior să fie discutată cu statele membre, și nu să se meargă pe un procent fix din alocarea din Fondul de coeziune pe fiecare stat membru;

b) nu sunt suficiente date furnizate de către Comisia Europeană cu privire la modul de utilizare a sumelor care vor fi transferate din suma alocată fiecărui stat membru din Fondul de coeziune și nu se specifică ce se întâmplă dacă aceste sume nu sunt utilizate;

c) necesitatea reanalizării listei cu propuneri de proiecte privind regulamentul referitor la Facilitatea „Conectarea Europei”.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 noiembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 29 noiembrie 2011.

Nr. 56.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Metropolitane de Transport București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2011 privind înființarea Autorității Metropolitane de Transport București,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Metropolitane de Transport București, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Gheorghe Dobre,
secretar general

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Sulfina Barbu

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea

p. Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi,
secretar de stat

București, 6 decembrie 2011.
Nr. 1.204.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Autorității Metropolitane de Transport București

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Autoritatea Metropolitană de Transport București, denumită în continuare *AMTB*, înființată potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/2011 privind înființarea Autorității Metropolitane de Transport București, este instituție publică cu personalitate juridică aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, care se organizează și funcționează ca instituție publică finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, potrivit prevederilor legale și regulamentului de organizare și funcționare.

Art. 2. — (1) *AMTB* asigură politica privind planificarea strategică, monitorizarea și avizarea activităților privind autorizarea, organizarea și controlul funcționării serviciilor de transport public de călători în zona metropolitană, pentru transportul cu metroul, autobuze, microbuze, tramvaie, troleibuze, trenuri regionale și pentru transportul naval.

(2) *AMTB* poate desfășura și alte activități stabilite prin acte normative, în condițiile legii.

Art. 3. — În realizarea scopului său, *AMTB* colaborează cu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, precum și cu alte ministere, cu alte autorități ale administrației publice centrale și locale, precum și cu organisme române ori străine specializate.

CAPITOLUL II

Structura organizatorică și atribuțiile *AMTB*

Art. 4. — (1) Structura organizatorică a *AMTB* este prevăzută în anexa nr. 1. Numărul maxim de posturi este de 80.

(2) În cadrul *AMTB* funcționează compartimente specializate, care sunt organizate și structurate în funcție de următoarele criterii:

- rolul și responsabilitățile *AMTB* prevăzute de lege;
- volumul, complexitatea și specificul activităților aflate într-un proces evolutiv continuu;
- caracterul operativ, tehnic și administrativ al activităților desfășurate;
- nivelul de pregătire necesar și nevoile de specializare/perfecționare ale personalului.

Art. 5. — Atribuțiile structurilor și compartimentelor specializate ale AMTB se stabilesc prin regulamentul intern, care se aprobă prin hotărâre a consiliului de conducere.

Art. 6. — Încadrarea cu personal a structurii organizatorice a AMTB se realizează, potrivit legii, în limita numărului maxim de posturi și a cheltuielilor de personal aferente acestora, aprobate Ministerului Transporturilor și Infrastructurii prin legile bugetare anuale.

Art. 7. — Pe lângă atribuțiile principale, prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2011, AMTB desfășoară și următoarele activități specifice, în conformitate cu reglementările în vigoare:

a) elaborează politica de mobilitate, strategia de dezvoltare a transportului public și planul de transport public pentru aria sa de competență, în corelare cu documentele de planificare urbană și teritorială, pe care le supune spre aprobare prin hotărâre a Guvernului;

b) elaborează în colaborare cu autoritățile administrației publice locale și centrale modelele de contracte de servicii publice de transport pentru aria sa de competență și le pune la dispoziția autorităților administrației publice locale și centrale, în vederea îndeplinirii formalităților legale pentru încheierea acestora cu operatorii de transport;

c) își exprimă avizul consultativ în legătură cu contractarea serviciilor de transport public de călători;

d) monitorizează contractele de servicii publice și sesizează autoritățile competente privind abaterile constatate;

e) asigură îndrumarea și perfecționarea angajaților administrațiilor publice și ai operatorilor de transport pentru procesele de organizare, management, contractare și monitorizare a serviciilor de transport public;

f) acordă avizul consultativ pentru activitățile și investițiile din domeniile următoare, ce afectează sfera transportului public de călători:

(i) infrastructura și dotările de transport rutier, pe calea ferată, aerian și naval realizate pe teritoriul zonei de acoperire, inclusiv parcări și terminale intermodale din afara intravilanului municipiului București;

(ii) managementul traficului;

g) colaborează cu structurile de planificare urbană și teritorială din cadrul autorităților administrației publice centrale și locale prin participare la grupurile de lucru și prin reprezentare în cadrul comisiilor de avizare pentru corelarea dezvoltării și planificării sistemului de transport public din aria sa de competență cu prevederile documentațiilor de urbanism și amenajarea teritoriului.

CAPITOLUL III

Personalul AMTB

Art. 8. — Personalul AMTB se compune din specialiști în domeniul tehnic, administrativ, economic, juridic și management, angajați în condițiile legii.

Art. 9. — Drepturile salariale ale personalului AMTB se stabilesc potrivit reglementărilor legale în vigoare aplicabile

personalului plătit din fonduri publice, corespunzător modului de organizare și subordonare al instituției.

Art. 10. — (1) Personalul AMTB este supus prevederilor regulamentului intern și celorlalte prevederi legale în domeniu.

(2) Angajarea personalului se face prin concurs sau examen, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Personalul AMTB este angajat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(4) Atribuțiile și responsabilitățile individuale ale personalului AMTB se stabilesc prin fișa postului, care se aprobă de către directorul general. Fișa postului este anexă la contractul individual de muncă și se semnează de salariat și de șeful ierarhic al acestuia, conform reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL IV

Organele de conducere

Art. 11. — (1) Conducerea AMTB este asigurată de către un consiliu de conducere, compus din 7 persoane, al cărui președinte este directorul general, astfel:

a) 3 reprezentanți ai Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

b) un reprezentant al Ministerului Administrației și Internelor;

c) un reprezentant al Consiliului General al Municipiului București; și

d) un reprezentant al Consiliului Județean Ilfov.

(2) Președintele consiliului de conducere este directorul general al AMTB și este numit și revocat prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, în condițiile legii.

(3) Membrii consiliului de conducere se numesc și sunt revocați din funcție prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, la propunerea instituțiilor menționate la alin. (1).

Art. 12. — Consiliul de conducere își desfășoară activitatea în ședințe ordinare, extraordinare și în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare.

Art. 13. — (1) Consiliul de conducere îndeplinește, în conformitate cu legislația în vigoare, următoarele atribuții principale:

a) aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare;

b) aprobă regulamentul intern al AMTB;

c) avizează structura organizatorică a AMTB, precum și modificările acesteia;

d) aprobă statul de funcții;

e) aprobă strategia de dezvoltare și de modernizare a AMTB;

f) numește și revocă personalul cu funcții de conducere, la propunerea directorului general al AMTB;

g) aprobă colaborarea cu specialiști din țară și din străinătate și stabilește condițiile de încheiere a contractelor cu aceștia;

h) avizează proiectul de buget al AMTB, în vederea transmiterii spre aprobare potrivit legii;

i) avizează programele de investiții și propune spre aprobare Ministerului Transporturilor și Infrastructurii investițiile ce urmează a se realiza de către AMTB;

j) aprobă încheierea contractelor privind investițiile;

k) aprobă situațiile financiare periodice ale AMTB privind activitatea desfășurată și stabilește măsuri pentru desfășurarea activității în condiții de echilibrare a bugetului;

l) analizează periodic derularea exercițiului bugetar și eficiența cheltuielilor;

m) aprobă rapoartele periodice ale compartimentelor de control din cadrul AMTB;

n) aprobă închirierea bunurilor proprietate privată a statului aflate în administrarea AMTB, în conformitate cu reglementările în vigoare;

o) propune scoaterea din funcțiune și valorificarea, în condițiile legii, a bunurilor din patrimoniul AMTB, cu aprobarea ordonatorului principal de credite;

p) aprobă participarea AMTB ca partener în cadrul unor proiecte internaționale, în cooperare cu instituții similare din alte țări, în special din Uniunea Europeană;

q) avizează raportul anual de activitate, întocmit de conducerea executivă a AMTB, care se supune spre aprobare Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Consiliul de conducere exercită orice atribuții care îi revin conform prevederilor legale, regulamentului de organizare și funcționare și dispozițiilor Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 14. — (1) Consiliul de conducere se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau a unei treimi din numărul membrilor săi.

(2) Hotărârile consiliului de conducere se iau cu majoritatea voturilor membrilor acestuia. Votul este deschis, egal și direct.

(3) Consiliul de conducere este asistat de un secretar, numit dintre angajații AMTB de către președintele consiliului de conducere.

Art. 15. — (1) Directorul general al AMTB îndeplinește, în conformitate cu legislația în vigoare, următoarele atribuții principale:

a) conduce activitatea AMTB, având calitatea de ordonator terțiar de credite, în condițiile prevăzute de lege;

b) organizează, coordonează și îndrumă activitatea AMTB, exercitând toate prerogativele stabilite de lege;

c) aprobă planul anual de audit intern;

d) angajează și concediază personalul AMTB, potrivit prevederilor legale în materie;

e) aprobă promovarea și sancționarea personalului AMTB, cu respectarea prevederilor legale;

f) propune spre aprobare consiliului de conducere numirea și revocarea personalului de conducere din cadrul AMTB;

g) coordonează activitatea de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului AMTB la sfârșitul fiecărui an de activitate;

h) aprobă și coordonează implementarea planului anual de formare profesională și perfecționare a personalului propriu;

i) elaborează propuneri de îmbunătățire a cadrului legislativ din domeniul AMTB și le înaintează Ministerului Transporturilor și Infrastructurii pentru promovare;

j) reprezintă AMTB în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu alte persoane fizice și juridice publice sau private, cu organismele internaționale în domeniu, pe baza și în limitele împuternicirilor date de consiliul de conducere și ale celor conferite de legislația în vigoare;

k) reprezintă AMTB în relațiile cu mass-media și cu societatea civilă;

l) reprezintă AMTB în relațiile cu terții și semnează actele ce o angajează față de aceștia;

m) exercită orice atribuții care îi revin conform regulamentului de organizare și funcționare, hotărârilor consiliului de conducere, precum și prevederilor legale;

n) asigură pregătirea ședințelor consiliului de conducere și convocarea acestora.

(2) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, directorul general emite decizii obligatorii pentru personalul AMTB.

CAPITOLUL V

Patrimoniul și bugetul

Art. 16. — Bugetul AMTB se avizează de consiliul de conducere și se aprobă în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Lista bunurilor proprietate privată a statului ce formează patrimoniul inițial al AMTB, constituit prin preluarea în administrare de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii este prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Ulterior, prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, patrimoniul inițial al AMTB va fi completat prin preluarea în administrare de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și a altor bunuri necesare desfășurării activității, în condițiile legii.

(3) Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se face în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe baza protocolului de predare-preluare, stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit art. 28 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Valoarea patrimoniului aflat în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii se diminuează cu valoarea bunurilor preluate de AMTB.

CAPITOLUL VI

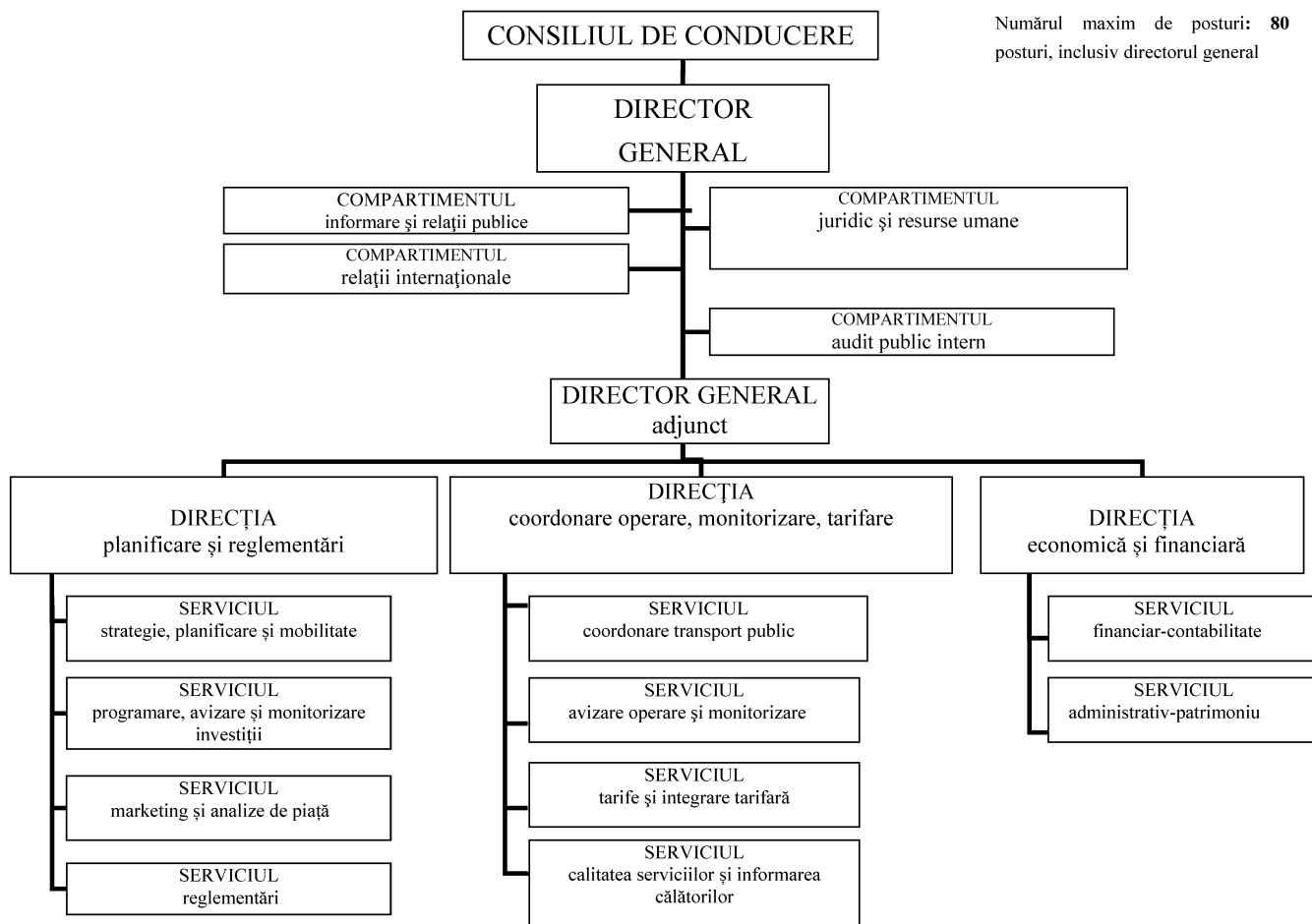
Dispoziții finale

Art. 18. — AMTB poate să încheie contracte sau convenții cu alte organisme similare și cu operatori economici din țară și din străinătate, în vederea colaborării și cooperării pe plan național sau internațional în domeniul său de activitate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 19. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, AMTB poate solicita informații autorităților locale și centrale competente și operatorilor de transport public ce operează în aria sa de competență conform prevederilor legale.

Art. 20. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Autorității Metropolitane de Transport București**

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2
la regulament

LISTA

bunurilor proprietate privată a statului ce formează patrimoniul inițial al Autorității Metropolitane de Transport București, constituit prin preluare în administrare de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

1. Birou — 20 buc.	7. Xerox — 1 buc.
2. Masă de lucru de 8 locuri — 1 buc.	8. Autoturism — 1 buc.
3. Scaune — 50 buc.	9. Tehnică de calcul:
4. Dulapuri pentru documente — 10 buc.	— calculator — 3 buc;
5. Telefoane — 2 buc.	— imprimantă — 3 buc.
6. Fax — 1 buc.	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

